

1418. u Korčuli;

1419. u Zadru.

Jedan nedatirani fragment po svoj prilici iz početka XV. vijeka.

Osim spomenutih notarijalnih i sudbenih knjiga u Zadru ima još nekih arhivskih knjiga. Tako imamo *jedan nedatirani registar notarijalnih akata iz XIV. vijeka, jedan nedatirani popis optuženih osoba i jedan nedatirani popis onih, koji su vršili gradsku stražu*. Imamo dalje u Zadru *šest računskih knjiga velikog formata*, koje sadržavaju razne općinske obračune od g. 1404.—1433., ali su te knjige bile vođene neuredno i u njima nema nikakvog hronološkog reda, a osim obračuna pribilježene su tu i mnoge druge stvari, kao na pr. agrarni ugovori općine, vjerodajna pisma, osude, zaključci velikog vijeća i razne druge bilješke. Od ostalih korčulanskih arhiva izvore za povijest do g. 1420. sadržavaju već spomenuti obiteljski arhivi obitelji *Kapor* i *Arneri*. Spomenuo sam fragmente, koji su nekad sigurno bili sastavni dio arhiva stare korčulanske komune, a sada ističem, da se u tim arhivima od arhivalnog blaga, važnog za razdoblje do g. 1420., *nalaze isprave napisane na pergameni*. U arhivu sam ih Arnerija našao 21, a najstarija je iz g. 1327.; u arhivu sam ih Kapor našao 9, a najstarija je iz g. 1307., ali ne u originalu, već u jednom ovjerovljenom prijepisu iz g. 1311. Ljubić u »Viestniku hrvatskog arheološkog društva« od g. 1882. na strani 81.—82. u članku »Dvie stare narodne izprave« donosi dva dokumenta iz g. 1394. te veli: »Ove dvie izprave od g. 1394. poslao nam je g. Vid Vuletić-Vukasović po prepisu u knjižnici Kaporovoj u Korčuli. Priobćujemo ih doslovce, kako su nam poslone... »Ta dva dokumenta štampao je Šišić među bilješkama u svojem djelu »Vojvoda Hrvoje Vukčić Hrvatinić« na str. 259. Među dokumentima arhiva obitelji Kapor, koji se čuvaju u jednoj kutiji, te dokumente nisam našao. Gospođa me Kapor uvjeravala, da od arhivalnoga blaga, osim tih dokumenata čuvanih u kutiji, nemaju više ništa u kući; dakle prema tome bi se ona dva dokumenta bila izgubila ili barem gdje god zametnula. Prvi je dokument zapravo pismo kralja Stjepana Dabiše otočnim općinama Korčule, Hvara i Braća, u kojemu zahtijeva od njih, da pruže vojnu pomoć Ivanu Radivojeviću protiv Ivaniša Horvata u Omišu, a drugi je zaključak korčulanskog velikog vijeća, kojim ono zaključuje, da knez Ciprijan